

عنوان مقاله:

نقش سبکهای والدینی مادران و رگه های شخصیت در پیشبینی خودناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان متوسطه

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان شناسی بالینی کودک و نوجوان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فرزانه میکائیلی منیع - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ارومیه، ایران

شهر آب خیز - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

هدف این مطالعه بررسی نقش سبکهای والدینی مادران و رگه های شخصیت در پیشبینی خودناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان بود. هدف دیگر بررسی قدرت تمایز شخصیت و رگه های شخصیتی بود. جامعه پژوهش کلیه دانش آموزان متوسطه دوم شهرستان ارومیه بود که از آن ۳۸۵ نفر (۱۸۵ نفر دختر و ۲۰۰ نفر پسر) و مادران آنها بصورت تصادفی چندمرحله ای انتخاب و در پژوهش شرکت داده شدند. پرسشنامه اقتدار والدین بوری، آزمون شخصیتی NEO-FFI و مقیاس خودناتوان سازی تحصیلی PALS برای سنجش متغیرها بکار رفت. از تحلیل واریانس یکراهه و رگرسیون برای تجزیه یافته ها استفاده شد. نتایج حاصل نشان دادند که سطح خودناتوان سازی در سبکهای والدینی مختلف بطور معنادار متفاوت بوده و از این بین فرزندان مادران مقتدر کمتر خودناتوانساز بودند ($P > 0/01$). بعلاوه، بین سطح خودناتوانساز رگه های شخصیتی فرزندان مادران دارای سبکهای والدینی مختلف بغیر از رگه برونگرایی تفاوت معنادار وجود داشت. نتایج رگرسیون نشان دادند سبک والدینی مقتدر و مستبد بشکل معناداری قادرند ۱۵ درصد واریانس خودناتوانساز تحصیلی را پیشبینی کنند. افزودن رگه های شخصیتی به رگرسیون موجب افزایش قدرت پیشبینی بمیزان ۱۱ درصد شد. بنابراین میتوان نتیجه گرفت که سبکهای والدینی مقتدرانه و مستبد و رگه های شخصیتی شامل روانرنجورخویی، گشودگی به تجربه و وظیفه شناسی متغیرهای تعیین کننده ای در استفاده از رفتارها و راهبردهای خودناتوان ساز میباشند.

کلمات کلیدی:

خودناتوان سازی تحصیلی، دانش آموزان ، ۵ عامل شخصیت، سبکهای والدینی، مادران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193128>

